

ÁGH ISTVÁN

Kitekintő

<i>Nem hozzájövök mennek el Akit vár úgyse jön haza Autósok elszálló feje Varjú tekinget befelé elröppen mikor rátekint Várja ki sohasem jöhet Rab akkor is ha kulcsa van Kutyaugatás Valaki? Akár egy szobába rekedt törpebolygó kering Azóta elmúlt január Meghalt a kocsmatöltelék Faházaspár húzott</i>	<i>faháza köré drótkerítést Ez-meg-az-ott-valamikor megölve megválasztva le- leplezve Autó Valaki? Csak a szomszéd bolyongó feje Aki nem jön sosem jöhet Koponyatetőből iszik reggel hideg tejet Ki az? A kutya minden távoli zörrenésbe beleharap Planétapályák az utak Mire a kislány visszatér éjsötét lesz és hófehér</i>
---	---

A megtalált pillanat

*Itt, ebben a percben, ahová
minden évszakom belezuhant,
találkozva új hó a régivel,
s az elveszett meglelhető,
s a születetlen megöregedett,
ámulok,
alakomon vasrácsok árnya fut
álltomban, hajszolnak állva,
állva is megmenekülök,
s a virágtépés halálfélelem,
s az ingovány első nöbemerülésem,
megtaláltam,
itt van az elhúzó madár, magevő
ragadozó sohase repül el fejemtől,
s az öntvénnyé hűtött füst a jövő télből,
s a házak, ahová nem engednek be engem,
s unalmas táplálékaim a disznók,*

*kisgyerek vagyok
részeg vagyok
vőlegény vagyok
marhapásztor vagyok
gyümölcsrabló vagyok
szerető vagyok
itt itt itt*

*katona vagyok
beteg vagyok
sebesült vagyok
nem vagyok
vizsgáló vagyok
temető vagyok*

*helyet keresnem minek is kellett ebben
a világban? helyet keresnem azért is
kellett ebben a világban hogy ezt a
pillanatot megtaláljam hívnám ha
tudnék második személyben beszélni*

RITÓÓK JÁNOS

Küldjétek el hozzám

*Az utcasarki részeges cipész
s az égbe gondolt józan-álmú isten
boldogságához nem lehet közöm.*

*A cipész
vasárnap délelőtt
fekete ünneplő ruhában
kisfiát kézenfogva
hűs józansággal
a városba elindul.*

*Az isten
vasárnap délelőtt
fekete ünneplő ruhában
nagyfiát kézenfogva
szent részegséggel
a lelkekbe elindul ...*

S a hétköznapok!

*Öklömnyi síró csecsemők,
alig-totyogó szőke lurkók,
óvodás, szende-képű srácok,
lenyalt-frizurás kakasok,
első-szerelmes lány-bolondok,*

*géptől-igézett komoly férfiak,
s őszülő halántékkal is
apák őrző tekintetét
magukon sejtő szép fiak ...*

*Naponta látom őket:
utcán, autóbuszon,
mozi előtt és iskolában —
állnak, rohannak, bandukolnak,
tanulnak, isznak vagy ölelnek,
kurjongatnak és dudorásznak.*

De sohasem látom meg Őt.

*Lehet, hogy könyörögni
vagy ordítani kellene:
„Fiúk, küldjétek Őt el hozzám,
ott kell hogy legyen köztetek ...”*

*De néma csend.
A világ összes fiai
— kezük apjuk kezében —
haladnak tovább útjukon.*